

Nedelja Kristusa Kralja vesoljstva
»Če boste med seboj imeli ljubezen«

Pirniče, 20. novembra 2016

Dragi bratje in sestre!

Na zadnjo nedeljo v cerkvenem letu obhajamo nedeljo Kristusa Kralja vesoljstva. Na prvi pogled nam oznaka »Kristus – kralj« zveni nekako srednjeveško, zastarelo, prav nič sodobno. Kljub temu, da dejansko tudi danes še vedno poznamo določene države, ki so po svoji upravni ureditvi kraljevine (Anglija na primer, pa Španija, Norveška...), nam sam pojem kralja, ni posebno blizu. Nehote ga povezujemo s pojmi kot so družbena neenakost, razne afere, dvorne spletke in podobno.

Ko je dal Poncij Pilat nad Jezusov križ napisati »Ta je Judovski kralj« je seveda imel v mislih vse kaj drugega. V resnici je bil jezen na Jude, ki so ga, naščuvani s strani velikih duhovnikov in pismoukov, prisilili, da je ravnal v nasprotju s svojim prepričanjem. Vedel je, da je Jezus nedolžen pa ga vendarle ni mogel ubraniti pred pritiski razjarjene množice, ki ga je obtoževala, da se ima za kralja in s tem spodkopava temelje državne ureditve. »Če izpustiš tega, ki se ima za kralja, ogrožáš cesarjevo oblast« so kričali. Temu argumentu kot cesarski namestnik ni mogel oporekati. In da bi ohranil vsaj nekakšen provizorični mir, je popustil njihovim pritiskom. »Vzemite ga vi in ga križajte«. Da. Bil je jezen nanje. In da bi si jezo vsaj malo ohladil, jih je skušal užaliti s tem, da je nad njegovo glavo dal zapisati: »Ta je Judovski kralj«, češ, vidite, takega kralja ste vredni...

Pa se še zdaleč ni zavedal, da je v bistvu izrekel resnico.

Ker Jezus je Kralj. Ne kralj, kot jih poznamo iz človeške zgodovine. Še manj diktator, ki samovoljno deli pravico skladno s svojimi lastnimi interesi. Jezus je kralj, ki vlada v srcih tistih, ki iščejo resnico.

Kraljestvo, ki mu vlada ni kakor zemeljska kraljestva, ki se drugo z drugim borijo za moč in prevlado. Njegovo kraljestvo ne ogroža nikogar. Vsak mu lahko pripada ne glede na spol, narodnost ali raso. Njegovo kraljestvo temelji na enem samem zakonu, eni sami zapovedi: »Ljubi Gospoda, svojega Boga z vsem srcem, vso dušo in vsem mišljenjem in ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe.«

Za vstop v to kraljestvo, bratje in sestre, ne potrebuješ potnega lista ali vize. Povsem dovolj je ljubeče srce. Srce, ki vidi stisko človeka in nanjo odgovori. Srce, ki mu več kot bogastvo in ugled med ljudmi, pomeni nasmeh v očeh sočloveka, obrisana solza in olajšana stiska.

Bratje in sestre. Z nedeljo Kristusa kralja vesoljstva v Sloveniji začenjamo teden Karitas. Vsi že veste, da latinska beseda »Caritas« pomeni ljubezen. In ta je, kot smo slišali, osnovni in pravzaprav edini zakon Jezusovega kraljestva. Po vsem povedanem že vemo, da Karitas, kot jo poznamo ni zgolj institucija, dobrodela organizacija, ki pomaga ubogim, pač pa nekakšna duša Božjega kraljestva, materinski obraz Cerkve, v ljubezni utripajoče srce Kristusovega skrivnostnega telesa. Karitas, ljubezen torej, je osebna izkaznica, razpoznavno znamenje državljanov Jezusovega kraljestva. »Po tem bodo spoznali, da ste moji učenci«, pravi Jezus, »če boste med seboj imeli ljubezen« (Jn 13,35).

In za ljubezen pravzaprav ni potrebno veliko. Morda je treba kdaj v ozadje postaviti svoje lastne interese in se posvetiti potrebam bližnjih. Morda je treba kdaj del svojega časa nameniti sočloveku. Predvsem pa je treba imeti odprte oči, da bližnjega v potrebi sploh opazimo in na njegovo stisko reagiramo. Svet v katerem živimo nas sam po sebi k temu ne spodbuja; prej obratno: »Vsak naj poskrbi zase«, je nekakšno neuradno geslo potrošniške družbe. A vendar nas le pozornost do bližnjih in njihovih stisk, dela primerne za vstop v Božje kraljestvo. Zato ne zamujajmo priložnosti, da bi delali dobro. Konec koncev je ravno to tisto po čemer nas bo ob srečanju z njim povprašal večni Sodnik. »Lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, popotnik sem bil in ste me sprejeli... Karkoli ste storili enemu teh mojih najmanjših bratov ste meni storili.«

Zato, bratje in sestre, ne zamujajmo priložnosti, da bi delali dobro. Ko nas bo Jezus na tisti dan povprašal o naših dobri delih, bo zelo neprijetno, če bomo ostali brez besed. Amen.